

ZVON

BŘEZEN - MARCH

2025

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

MATER DEI

MATER ECCLESIAE

EPHES.
XXXI

ARDERE ET LUCERE

DEUS LO VULT

CONC V
M

Občas si zavoláme a probereme události ve světě i doma. Přičemž doma myslíme tady, i tam. Teď mě napadlo, že vlastně doma, tam kde budeme nejdéle, jak doufám, je Doma, s velkým D a to je v nebi. Je to můj „známý“ a dávám to uvozovek, protože jsme se nikdy neviděli. On žije v Georgii, je katolík a odebírá náš bulletin Zvon. Minulý týden jsme se bavili na téma životního pojištění. Můj známý si stěžoval na neznalost a také velkou nedbalost velké části lidí, kteří nemají životní pojištění. Oba jsme se shodli, že životní pojištění by měli mít všichni lidé bez rozdílu. Otázkou však vždycky bude najít dobrého agenta a spolehlivou pojišťovnu, která mi zaručí, že to, na čem se dohodneme, bude platit po celou dobu mého života. Také je důležité, aby pojišťovna během času nezkrachovala. Chápu mnoho lidí, že když sledují co se ve světě děje, na kolik podvodů - a to nejen v pojišťovnách, lidé narazili - že jaksi ztratili důvěru. A tak se nepojistí.

Abych se přiznal, zastupuji jednu pojišťovnu, kterou bych rád nabídl všem našim čtenářům. Nejdříve pár slov o této společnosti. Existujeme už dost dlouho, více než dva tisíce let. Za tuto dlouhou dobu jsme vůbec, ani jednou, nezměnili pojišťovací podmínky pro klienty. (Teď mi řekněte, která pojišťovna trvá déle a nemění podmínky – pište na adresu Zvonu). Naše pobočky najdete na celém světě, a to i v zemích, kde je omezena svoboda. Pobočky tam působí ilegálně, ale nabídnou vám úplně všechno to, co já tady v USA. Obrovskou výhodou vidím také v tom, že se můžete pojistit od prvního dne narození, až třeba velmi pozdě, téměř před smrtí (několik takových pojištěnců jsme měli v minulosti) a dohoda byla vcelku stejná. Moc ale nedoporučuji čekat. Náš zakladatel měl pořad na mysli, abychom byli vedeni nejen společnými pravidly, ale aby u nás vládl jakýsi „společný duch“ – něco, co bude prostupovat nejenom agenty společnosti, ale také pojištěnce. V tomto Duchu celá společnost funguje, jak už jsem řekl, přes dva tisíce let. Teď se ale po právu ptáte: „Co to stojí?“ Zatím se nám daří držet ceny dobrovolně, ano, slyšíte dobře, dobrovolně, kdo co dá. Jedinou podmínkou je víra v Ježíše Krista – Syna Božího. Aby tato víra byla pevná a neumírala, je však nutné ji žít nejméně jednou týdně při společném setkání všech pojištěnců a potom soukromě v modlitbě s Ním samotným. Tak řekněte sami, není to dobrý „deal“? Aha, tak co vlastně jsme pojistili, čeho všeho se to týká? Odpověď – **v případě smrti zaručený život v Nebi.**

Příjemnou četbu

VE FOREST HILLS, 20. ÚNORA 2025
VÁŠ FR. ANTONÍN

obr. na první stránce - Svatá brána v basilice Santa Maria Maggiore - Řím

papežové

papes

papežové

papes

papes

Sv. Lev IX.

papežové

papežové

papes
MV

Sv. Lev IX. sa narodil 20. júna 1002 v meste Egisheim pri Kolmare v Alsasku v grófskej rodine. Pri krste mu dali meno Bruno. Keď mal päť rokov, matka ho dala na výchovu biskupovi v Toulu Bertoldovi, ktorý mal školy pre výchovu šľachtické deti. Bruno bol veľmi nadaný. Keď mal osemnásť rokov, stal sa kanonikom v Saint-Étienne (dnes sú kanonikmi len kňazi, ale keďže nejde o svätenie ale len o čestný titul, v minulosti sa udeľoval aj laikom, najmä šľachticom), a o niekoľko rokov sa stal aj kňazom. V roku 1024 sa stal cisárom Konrád II., blízky príbuzný Brunovej rodiny. Ten povolal Bruna na svoj dvor ako svojho kaplána. V roku 1026 zomrel v toulský biskup Herman. Na jeho miesto vyvolili

práve Bruna – pre jeho čnostný život, ale aj pre vysoké postavenie. V roku 1027 bol ako dvadsaťpäťročný vysvätený za biskupa. Cisár chcel, aby zostal naďalej na jeho dvore, no Bruno odišiel do Toulu, chcel byť so svojimi ľuďmi. Biskupstvo spravoval vyše dvadsať rokov. O jeho pastoračnej činnosti nemáme veľa správ. Vieme, že založil viaceré kláštory a staral sa, aby v nich vládol dobrý duch.

V roku 1048 zomrel pápež Damaz II. Cisár Henrich III. sa poponáhľal s voľbou a na pápežský stolec určil Bruna. Nebolo to však v súlade s cirkevnými predpismi (pápeža ešte stále volil rímsky ľud a duchovenstvo), a Bruno sa vzpíeral, necítil sa na to hodný. Dokonca sa verejne pred všetkými vyspovedal, aby videli, aký je hriešny. No ani to nepomohlo, Bruno teda súhlasil, no s podmienkou, že jeho voľbu schváli rímske kňazstvo a ľud, aby sa voľba stala zákonitou. Do Ríma sa vydal len v jednoduchom odeve pútnika v sprievode trevírskeho biskupa Eberharda a kňaza Hildebranda (neskoršieho pápeža Gregora VII.), ktorý vynikal diplomatickou múdrosťou, a s niekoľkými sluhami. Na území Talianska sa k nim pridávali ľudia, a tak pred bránami Ríma to už bol veľký

sprievod. Bruno bosý vkročil do baziliky sv. Petra a tam vyhlásil pred všetkými, že cisár ho proti jeho vôli dosadil na túto hodnosť a on ju prijme len vtedy, ak ho podľa cirkevných predpisov zvolia tí, ktorí sú na to oprávnení. Po tomto vyhlásení prebehla voľba a jednohlasne ho všetci zvolili za pápeža.

Od začiatku musel zápasit' s mnohými ťažkosťami. Pápežská pokladnica bola prázdna, v Ríme kradli nielen zlodeji, ale aj šľachta a štátni úradníci. Mnoho kňazov žilo v konkubinate, mali bohaté fary a žili na okázalo. Lakomstvo, pažravosť a zmyselnosť prekvitali. Pápež sa usiloval s tým urobiť poriadok. Jeho najbližší spolupracovníci smeli byť iba bezúhonní ľudia. Pravou rukou mu bol Hildebrand, vďaka ktorému sa zanedlho pápežská pokladnica naplnila. Lev IX. bol pápežom iba šesť rokov. No počas tohto krátkeho pontifikátu zvolal jedenásť synod, na ktorých zaviedol prísne opatrenia napr. proti simonii (kupovaniu cirkevných hodností) a proti kňazom, ktorí žili so ženami. Veľmi veľa cestoval – viackrát bol v Nemecku a Francúzsku, takisto aj po celom Taliansku, usporadúval synody, vysviacal kostoly, stretával sa s panovníkmi, uzmieroval ich. Pri usporadúvaní pomerov medzi cisárom Henrichom III. a uhorským kráľom Ondrejom I. sa dostal dokonca aj do Bratislavy. Je to zrejme prvý prípad v dejinách, kedy sa pápež dostal na územie Slovenska. Z Bratislavy odcestoval do Regensburgu, kde vyhlásil za svätého biskupa Wolfganga.

Pápež odsúdil blud francúzskeho kňaza Berengára, ktorý hlásal, že Kristus je vo Sviatosti Oltárnej prítomný len symbolicky. Na Východe mu zase robil starosti carihradský patriarcha Michal Celuláriu, ktorý chcel byť akoby pápežom pre východnú časť Cirkvi. Lev sa snažil tento spor urovnať, no nepodarilo sa, v júli roku 1054 po Levovej smrti nastal definitívny rozkol. Pápež ešte predtým, začiatkom roka 1054, padol do rúk divým Normanom, ktorí udreli na pápežský štát. Zaobchádzali s ním síce úctivo, no pápež aj tak bol veľmi chorý. Keď ho po pár mesiacoch pustili, prišiel do Ríma na Veľkú noc a o dva týždne, 19. apríla 1054, zomrel. Je zaznamenané, že keď zomieral, zvon na bazilike sv. Petra sa sám od seba ozval a potom nastalo veľké ticho v Ríme, aké ešte predtým nebolo. Pápeža pochovali pod bazilikou sv. Petra. Keďže sa však pri jeho hrobe množili zázraky, v roku 1087 vyzdvihli jeho pozostatky do vnútra baziliky.

Náplň postní doby začínající 5. března 2025

Křesťanská tradice vyzývá ke čtyřicetidenní postní přípravě na velikonoce, ve kterých je obnovováno křestní vyznání. V postní době jsme odpradáвна zvaní k "postu, almužně a modlitbě", ke skutkům pokání.

Postem se nemíní jen zdrženlivost v jídle, zřeknutí se zábav a jiné projevy "sebekázně" ale hlavně zřeknutí se všeho toho, co je v našem životě zbytečné, postradatelné a překážející, zatěžující.

„Podstatou postu není zdrženlivost od jídla. Protože neodvracíme-li se od nepravosti a nedržíme-li na uzdě svůj jazyk před pomlouváním a zlehčováním svých bližních, pak upíráme svému tělu jídlo nadarmo.“

(Podle sv. Lva Velikého)

Almužnou se nemíní jen případná finanční pomoc těm, kdo jí potřebují, ale míní se pomoc nejrůznějšího druhu všem potřebným. A to nejen ze svého majetku! *Třeba nebude mít někdo chleba, aby dal potřebným almužnu, ale větší je to, co může udělat ten, kdo má jazyk. Proto neodpírejte těm, kdo to potřebují "almužnu slova".*

(Sv. Řehoř Veliký)

Modlitbou člověk přebývá s Bohem. Modlitba je audiencí u Nejvyššího. U Toho, kterému záleží na zdárném životě každého z nás. V modlitbě a v Božím slově může člověk hledat zacílení svého života.

Postní zamyšlení

„Člověk je stvořen k tomu, aby Boha, svého Pána chválil, prokazoval mu úctu, sloužil mu a tím aby zachránil svou duši. Vše co je na zemi, bylo stvořeno kvůli člověku. Toto všechno mu má pomáhat, aby dosáhl svého cíle. Z toho vyplývá, že člověk má všeho užívat potud, pokud mu to pomáhá při cestě k cíli, a že se toho má zříkat, pokud by se mu to do cesty k cíli stavělo.,, (Sv. Ignác z Loyoly)

„Nikdy nemůže být naším pravým úkolem ve světě, do kterého jsme postaveni, odvrátit se od věcí a bytostí, které nás potkávají a strhují na sebe naše srdce, nýbrž právě skrze posvěcení našeho vzájemného spojení se máme dotknout toho, co se v nich projevuje jako krása....

Půst může někdy pro člověka znamenat nutný počátek cesty, a taky izolaci nevyhnutelnou někdy na křižovatkách života, ne však cestu celou. Mnozí musí začínat postem a začínat stále znovu, protože je pro ně charakteristické, že právě askezí mohou dojít k osvobození z otroctví světa, k nejhlubšímu sebepoznání a odtud ke spojení s Absolutnem. Nikdy

si však nesmí tato askeze osobovat panství nad životem člověka. Ten se má vzdálit přirozenosti jen proto, aby se obnoven k ní vrátil a skrze posvěcený kontakt s ní našel cestu k Bohu.“
(Podle M. Bubera)

Jak se (ne) postít, aneb i farizeové se postili. A jak!

Za všemi farizejskými snahami byla hluboká náboženská odhodlanost plnit vůli Boží. Poněvadž se mnohé předpisy Zákona daly s tehdejší "novodobým" životem jen těžko sladit, byly stanoveny pomocné směrnice, jimiž se dal Zákon obcházet a přitom neporušovat. Za královny Alexandry (76 př.K.) nastal zlatý věk tzv. farizeů, náboženské skupiny zbožných "laiků", když jim ponechala neomezenou volnost a poručila lidu, aby se jim podrobil. S přihlédnutím k tomuto dějinnému pozadí lépe porozumíme průběhu událostí v Ježíšově životě. Byla to nevídaná odvaha, když Ježíš vyzýval tyto muže veřejně k pokání... Proto ho farizeové nenáviděli a požadovali popravu "lžiproroka" z Nazareta. Ježíš pranýřoval zpovrchnění jejich náboženského života těmi nejostřejšími slovy. Napadal jejich modlitbu (Mt 6,5n) a káral také jejich půst: "A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci, ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí. Amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt. A tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí" (Mt 6, 16nn).

Je tragické, že právě horlivost pro Boží Zákon přivedla farizeje, kteří byli náboženskou elitou národa, ke zkosnatění zbožnosti.
(Podle Gerharda Krolla)

Modlitba a půst jsou důležitým prostředkem zbožnosti. Jsou však jen prostředkem a cestou, nikoliv sebeúčelem a cílem! Někteří lidé zaměňují pravou zbožnost, kterou je osobní vztah s Bohem, za pouhé zbožné úkony. Pravá zbožnost však nespočívá (jen) v lidských úkonech, ale v osobním spojení, v setkání s Bohem, který jediný je Spasitelem a Zachráncem. Lidské projevy zbožnosti jsou nutné a užitečné, neboť člověka disponují k spojení s Bohem a toto též vyjadřují, ale "hlavní slovo" zde má Bůh sám.
(Podle J. Hrbaty)

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, jako již u proroků, nemíří především na vnější skutky, "žíněné roucho a popel", posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání. Bez něho zůstávají kající skutky neplodné a lživé; vnitřní obrácení naopak umožňuje, aby se tento postoj projevil navenek.
(Podle Katechismu, §1430)

Has it really been a week?
Pilgrims of Hope

(Deacon Greg Kandra)

from his blog - <https://thedeaconsbench.com/blog/>

Our journey goes on. We began our 8th day in Italy with an early morning hike across town to pass through another Holy Door, at the Basilica of Santa Maria Maggiore. This is one of Pope Francis's favorite churches — he's chosen it for his future resting place — and it's a church he visits often, before and after he's made trips around the world. It is one of the four major basilicas in Rome, so we lined up to pass through its Holy Door. Our guide noted: it's the only Holy Door located on the left side of the entrance, because it is a church devoted to the Blessed Mother, whose altar is almost always on the left side.

It's a door that also features Mary welcoming the faithful inside — and pointing, actually, to her son on the other door. Here, we were directed to a beautiful side chapel for our daily Mass, once again celebrated *ad orientem*. Deacons Tom Collier and Mike Friske served, and Tom preached. After, we took in some of the stunning artwork of the basilica. Among the famous treasures in this church: Christ's crib, humble wood now encased in gold and glass. We also saw the chapel where Pope Francis will one day be buried. It already contains two other popes. This is also where he comes to pray before and after each of his trips.

Then, it was on to our final basilica: St. John Lateran, the cathedral for the bishop of Rome. It actually has an incredibly long formal name: Major Papal, Patriarchal and Roman Archbasilica, Cathedral of the Most Holy Saviour and Saints John the Baptist and the Evangelist in Lateran, Mother and Head of All Churches in Rome and in the World.

Try putting that on the cover of a Sunday bulletin. Wikipedia points out that it is the only archbasilica in the world:

The church is the oldest and highest ranking of the four major papal basilicas as well as one of the Seven Pilgrim Churches of Rome. Founded in 324, it is the oldest public church in the city of Rome, and the oldest basilica of the Western world. It houses the cathedra of the Roman bishop, and has the title of ecumenical mother church of the Catholic faithful.

We set to work passing through the Holy Door. A dramatic feature of the church: statues of the apostles lined up on either side. I was struck by this depiction of St. Bartholomew, who was reportedly martyred by being skinned alive — and carries around his skin. The basilica contains relics of the heads of St. Peter and St. Paul, high above the main altar.

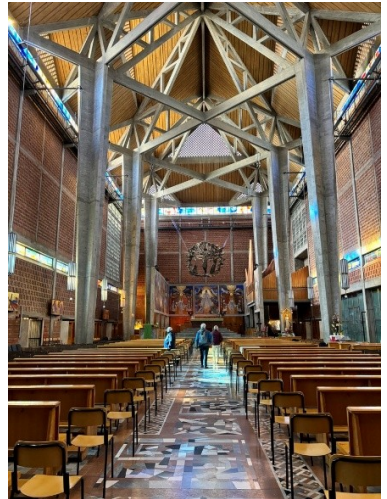
From there, we walked a couple blocks to climb the Holy Stairs, or *Scala Sancta* — discovered by St. Helena, who brought them back to Rome:

According to Catholic Church tradition, the Holy Stairs were the steps leading up to the praetorium of Pontius Pilate in Jerusalem on which Jesus Christ stepped on his way to trial during his Passion. In the Middle Ages they were known as Scala Pilati (“the Stairs of Pilate”).

You can climb them on your knees. My wife and I opted to walk. The building containing the stairs doesn't permit photography, but here's a good glimpse from Wikipedia. After this, it was back to the bus, for a short ride to another site that has a strong connection to St. Helena: the Basilica of the Holy Cross in Jerusalem. It stands on the place that was once St. Helena's home and serves today as the most astonishing biblical storage vault in the world. Climb the stairs and you find a chapel packed with relics: a finger of St. Thomas, a nail and splinters of wood from the True Cross and more. A side room contains a life-sized copy of the Shroud of Turin and, in a small alcove, a dramatic and shocking recreation of the crucifixion, concluding from the Shroud just what Christ looked like in his last moments of earthly life.

That pretty much concluded our touring for the day. After this, we split up. The non-deacons and wives headed back to the hotel or opted to do some shopping. Our group of deacons went to lunch, then on to St. Gregory VII church for our first big event of the Jubilee of Deacons, described as “Catechesis and Testimony.”

I'd visited St. Greg's during my last trip in 2016 — and I have to say, it's unlike any other church you might visit in Rome. No extravagant, brilliantly sculpted marble statues here. No frescoes of angels or relics under glass. We arrived early, to get good seats. By 3:30 it was starting to fill up. After we prayed Midday Prayer, the main speaker stepped to the podium: Cardinal Arthur Roche, the Prefect for the Dicastery of Divine Worship here in Rome. Cardinal Roche is a man of many gifts. Brevity isn't one of them. The good cardinal spoke for about an hour and twenty minutes, focusing on key attributes

of the diaconate — including humility, prayer and service. He delved into history and a little theology, and quoted generously from remarks that Pope Francis made to the permanent deacons of Rome several years back: *I know that you are also present in Caritas and in other bodies that are close to the poor. In this way you will never lose your bearings: deacons will not be “half-priests” or second-rate priests, nor will they be “special*

altar boys”, no, that is not the path to follow; they will be caring servants who do their best to ensure that no one is excluded and the love of the Lord touches people’s lives in a tangible way. In short, one could summarise diaconal spirituality in a few words, that is, the spirituality of service: willingness on the inside and openness on the outside. Willingness on the inside, from the heart, ready to say yes, docile, without making life revolve around one’s own agenda; and open on the outside, looking at everyone, especially those who are left out, those who feel excluded.

I hope he publishes a version of his text. There was a lot to unpack. We also heard briefly from two deacons, from Richmond and Los Angeles, who spoke about their own vocations.

I learned later that the two men were only notified moments before this event that they would be speaking to our group. They did a great job on very short notice! Things concluded around 5:30 and we walked about 20 minutes back to St. Peter’s Square to reconnect with other members of our group and take the bus to our hotel. Along the way, we passed Timothy Schmalz’s famous statue in St. Peter’s Square, “Angels Unawares,” honoring migrants from around the world. It’s name comes from the letter to the Hebrews: “Do not neglect to show hospitality to strangers, for thereby some have entertained angels unawares” It’s a statue that has touched so many around the world — and in the square, I noticed, people have been touching it, too.

Saturday, the Jubilee for Deacons continues with another series of talks and a prayer vigil in the evening. What a blessing this has been, every

moment of it. I’ve had many opportunities to pray for people near and far. Thank you for all the prayers you’ve sent my way as we’ve made this journey, and know you are all being well prayed for here in Rome. *Oremus!*

**Deacon Greg
and his wife Siobhain**

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

11. února - PODCAST: Papežův dopis do USA Přinášíme vám plné znění dopisu, který papež František zaslal 11. února biskupům Spojených států amerických k tématům migrace a deportace. <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2025-02/podcast-papezuv-dopis-do-usa.html>

15. února - papež jmenoval sestru Petrini do čela Governorátu Vatikánského městského státu. S účinností od 1. března 2025 jmenoval Svätý otec sestru Raffaellu Petrini, F.S.E., dosavadní generální sekretářku téhož Governorátu, předsedkyní Papežské komise pro Vatikánský městský stát a předsedkyní Governorátu Vatikánského městského státu.

17. února - papež František v neděli prosil o modlitbu za země, které čelí násilí, zejména za Súdán, kde probíhá ničivá občanská válka. Afričtí představitelé varovali před pokračujícími boji v Súdánu. Na 38. summitu Africké unie v etiopské Addis Abebě vyzvali vedoucí představitelé k zastavení násilí a k poskytnutí humanitární pomoci milionům lidí.

21. února - v posledních dnech se množí zprávy o blízkosti a modlitbách za zdraví papeže Františka, který je od 14. února hospitalizován v římské nemocnici Gemelli kvůli oboustrannému zápalu plic. Mezi mnoha z nich vyniká dopis, který hovoří o „milovaném bratru“ Františkovi, jemuž přeje „brzké a úplné uzdravení“ a „s Boží pomocí brzký návrat k jeho posvátným a důležitým povinnostem“. Na konci tohoto „bratrského“ přání stojí podpis ekumenického patriarchy Bartoloměje I., jak se uvádí v nótě zveřejněné na internetových stránkách patriarchátu.

22. února - biskupské svěcení Mons. Prokopa Brože proběhlo v katedrále Svätého Ducha v Hradci Králové.

23. února - více než šest tisíc poutníků ze stovky zemí celého světa se účastní Jubilea jáhnů, které začalo v pátek 21. února, a končí v neděli 23. února. Mezi nejvíce zastoupené země patří Itálie, Spojené státy americké, Francie, Španělsko, Brazílie, Německo a Mexiko. Velké skupiny přijíždějí také z Polska, Kolumbie, Velké Británie a Kanady, Kamerunu, Nigérie, Indie, Indonésie a Austrálie. Postřehy z této poutě naleznete uvnitř našeho čísla Zvonu od jáhna Grega Kandry - anglicky.

24. února - v den třetího výročí ruské invaze na Ukrajinu připomíná arcibiskup Josef Nuzik bolest tamních obyvatel a modlí se za ně i za všechny, kdo trpícím pomáhají. Tři roky, a během nich statisíce mrtvých i miliony těch, kdo byli zranění, přišli o své blízké nebo ztratili domov. Každý další den války na Ukrajině ale přináší nová utrpení, nové ztráty a nové bolesti, které sahají daleko za hranice této zkoušené země. Cesta k míru není ani po třech letech jednoduchá a současná situace ve světě ukazuje, jak složité je dosáhnout spravedlivého a trvalého řešení

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V BŘEZNU 2025

datum	úmysl	dárce
2.3.	Za rodiče Klusáčkovy a bratra Josefa	B. a J. Kowalykovi
9.3.	Za zemřelého Mojžíra Otýpku	Imrich a Katarina Koval
12.3.	Za + Josefa a jeho bratra Jana s manželkou Škrkoňových	Imrich a Katarina Koval
16.3.	Za zemřelého Petra Bunžu	Greta Bunžova s rodinou
20.3.	Za celou rodinu Kowalyk	B. a J. Kowalykovi
23.3.	Za + otce ke 100. výročí narození	Milan Sikorjak
30.3.	Za zemřelé prarodiče Bednářovy	Jitka Bláhova

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

zahradní restaurace a restaurace v přízemí

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Též nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925

events@bohemianhall.com

29-19 24th Ave, Astoria NY 1110

BLAHOPŘEJEME

v březnu oslaví narozeniny: Elen Samek 1. března, Helena Kočica 1. března, Dennis Sikorjak 2. března, Věra Kolasa 11. března, František Fojtík 17. března, Anna Hnizda Moreno 24. března.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Greta Bunža, Patricia Babor, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Katarina a Imrich Koval, Fred Jurena.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>

Jednota a rozdělení křesťanů... pokus o sjednocení...

Byzantský císař Ioannes VIII. Palaiologos, který nastoupil na trůn roku 1425, viděl jedinou záchranu před muslimským nebezpečím ve spolupráci s katolickým Západem. Rozhodl se vzkřísit myšlenku sjednocení církví a to i přes odpor ortodoxního kléru. Příznivé podmínky nastaly za papeže Eugena IV. (1431 – 1447). Papež byl Benátčan a měl zájem na vytvoření protiturecké koalice. Byzantská delegace nejdříve zavítala do Basileje, kde probíhal koncil zabývající se především otázkou nadřazenosti koncilu nad autoritou papeže. Koncil byl přeložený do Boloně a potom roku 1437 do Ferrary. Nakonec byl koncil přeložený do Florencie kvůli moru, který vypukl ve Ferrare.

Počertní teologové a duchovní z řecké a latinské strany měli za úkol odstranit hlavní sporné body, které byly překážkou dosažení církevní jednoty. Byzantská strana měla tradiční problém uznat papeže za skutečnou hlavu církve a všech křesťanů. Další otázkou bylo učení o očištcí, kterou pravoslavná církev neuznávala. Největším problémem však bylo učení o vycházení Ducha Svatého nejenom z Otce, ale také ze Syna (filioque).

Byzantská delegace postupem času podléhala tlaku vlastního císaře a prozápadního teologického křídla. V jeho čele stáli významní učenci Bessarion a Georgios Scholarios. Dále představený kláštera sv. Demetria Isidor, který se roku 1436 stal z vůle byzantského císaře metropolitou Kyjeva a celé Rusi. Jakýkoliv kompromis sporných teologických otázek odmítal Efezský metropolita Markos Eugenikos, který byl zároveň zástupcem Jeruzalemského patriarchy.

Po dlouhých vyjednáváních a diskusích, kdy vyčerpaná delegace z Byzancie, daleko od domova a pod tlakem svého císaře, který potřeboval pomoc proti Turkům, došlo ke kompromisu. 6. července ve Florencii byl vydán dokument známý jako Laetentur coeli (Radujte se nebesa), v kterém papež oficiálně prohlásil sjednocení obou církví.

Jediným řeckým duchovním, který unii nepodepsal, byl Efezský metropolita Markos Eugenikos. Po návratu delegace do vlasti se stal jejím hlavním kritikem a čelním představitelem odporu. I proto se císař Ioannes VIII. neodvážil unii slavnostně vyhlásit v Konstantinopoli. Nakonec toto sjednocení odmítli ortodoxní patriarcháty na blízkém Východě, ale také moskevský kníže Vasilij II., který se vyslovil proti jakýmkoliv novotám a po příchodu metropolity Isidora do Moskvy ho nechal uvěznit. Na uprázdněný metropolitní stolec nastoupil domácí kandidát Iona, který byl do úřadu potvrzen místním shromážděním biskupů bez souhlasu patriarchy z Konstantinopole. V Moskevské Rusi se tak definitivně konstituovala samostatná pravoslavná církev.